

[Poul Nødgaard]

I øvrigt er jeg glad for, at kirkeministeren i går i Berlingske Tidende kunne bekræfte, at der naturligvis intet er i vejen for, at et menighedsråd, hvis man ønsker det, kan holde menighedsrådsmøderne privat og dermed også skabe mulighed for, at mennesker, der ikke er medlem af menighedsrådet, kommer i et privat hjem. Det synes jeg er ganske udmærket, og jeg er glad for det klare signal, som ministeren dér er kommet med. Nu er muligheden til stede.

I Frømskridtspartiet hilser vi med tilfredshed, at lovforslaget nu kommer igennem, og jeg står stadig væk helt uforstående over for, hvordan fru Birthe Rønn Hornbech har kunnet hypnotisere hele Venstres folketingsgruppe til at undlade at stemme. Men demokratiet har naturligvis ganske vide beføjelser i dette land, og derfor må man naturligvis også nære fuld respekt for Venstres holdning, selv om den forekommer ikke alene Folketinget, men også store kredse i befolkningen komplet uforståelig.

Dorit Myltoft (RV):

Da Det Radikale Venstres kirkepolitiske ordfører, Hans Larsen-Ledet, ikke kan være til stede, skal jeg fremføre følgende til debatten:

Kirkeministeren skal ikke have utak for, at han har tilstræbt et bredt forlig om en ny menighedsrådslov for den danske folkekirke. Folkekirken skulle nødig blive til en politisk katebald. Derfor er vi nogle partier, der har søgt at støtte kirkeministeren i hans bestræbelser på at skabe en lovgivning, der kunne opnå bred tilslutning i Folketinget. Bestræbelserne var desværre forgæves. Ingen sure miner over det.

Jeg har meget svært ved at forstå, at den større åbenhed, som der lægges op til i regeringens forslag om større åbenhed i menighedsrådenes arbejde, ikke kan accepteres.

Jeg nærer stor respekt for det frivillige arbejde, der foregår i menighedsrådene. Når jeg alligevel er bekymret, skyldes det, at jeg frygter, begrundelsen for afvisningen af regeringsforslaget er, at man ønsker lidt populært sagt »at hygge sig i smug«. Menighedsrådenes arbejde skal ud i solen og vinden. Jeg ville være helt indforstået med afvisningen, hvis der udelukkende var tale om frikirker, hvor menigheden selv 100 pct. finansierede deres kirke. Så kom deres adfærd ikke nogen ved.

Den danske folkekirke får ca. 400 mio. kr. i statstilskud og ca. 2,3 mia. kr. i kirkeskat. Jeg ved ikke, hvad det er for en kommunaliseringsfrygt, SF og V lider af. Kender man andre områder, hvor det offentlige betaler 90 pct. af omkostningerne, og hvor man blander sig så lidt, som kommuner og stat gør i forhold til folkekirken?

Forslaget har været sendt ud til en meget omfattende høring, som næppe ses magen til andre steder. Der har været afholdt et stort antal møder, og hverken høring eller møder er gået hen over hovedet på hverken ministeren eller de partier, som støtter forslaget, som det kan ses af de ændringsforslag, der er stillet, hvor der er taget hensyn til indvendingerne. Der har ikke på ét eneste punkt været lagt op til at skade den danske folkekirke.

Kristeligt Folkeparti, Venstre og SF kan endnu nå at ændre opfattelse og tage imod den udstrakte hånd, der ligger i forslaget, så vi alle stemmer ja.

Inger Stilling Pedersen (KRF):

Kristeligt Folkeparti ændrer nu ikke opfattelse. Det er i og for sig ikke så meget selve lovforslaget, der giver de store problemer, som tidspunktet for det. Vi havde foreslået, at man ventede med at tage det op igen til efteråret og så skrev en beretning om det nu. Vort ønske var, at vi fik en større forståelse ude i menighederne.

Nu føler menighederne – og mange har reageret, mens nogle kun har reageret, når man har mødt dem – at der bliver trukket noget ned over hovedet på dem, noget, som vi ikke har ønsket og måske heller ikke forstået.

Kristeligt Folkeparti har været meget skeptisk over for begrænsninger i præsternes stemmeret. Vi mener ikke, at det burde have fundet sted.

Vi har ikke noget imod åbne møder. I den forbindelse skal jeg gøre opmærksom på, at der jo er et åbent møde, når man lægger budget, men i de år, jeg var med i menighedsrådet, kom der kun én, og det var en journalist, der skulle referere.

Man får ikke større forståelse for folkekirken ved at holde åbne møder. Det gør man – og det har man også ret til og mulighed for i dag, som det er sagt tidligere – ved at holde menighedsrådsmøder, hvor man kan få debatten.